

Tey sjólatnu

Nakrir tankar um Alla Halganna dag og hvat viðvikur minningardegnum og minnisvörðum

Natúrligt hefdi verið, so leingi vit hava eitt siglandi fólk, at bæði minningardagurin og minnisvörðin vóru vígdur teimum, sum hvila har úti, og ikki fingur grøv í kirkjugarðinum. Minnisvörðanevndir í onkrum bygðum hava hesum viðvíkjandi tikið logisku og røttu avgerðina. Bara nøvn teirra skulu standa á steinum, sum ikki fingur nakra grøv.

Hetta er eynt evni at taka upp, tí tað rorir við tað innasta í nøgnum menniskjum – serstakliga her um Alla Halganna. Hinvegin eru tey flestu helst samd um, at leggja vit kenslur til viks eitt bil, og hugsa veruligt, so kann vera sera torført at seta mark fyri, hvør skal teljast millum tey sjólatnu og hvør ikki, og eisini um nevni á øllum skulu standa á minnisvörðinum, sum hava latið liv í sambandi við hav ella vatn, men sum kortini fingur grøv millum hini í kirkju-

garðinum.

Doyr maður, eitt nú um-borð á skipi ella báti, siga vit ikki, at hann er sjóatin. Tað hevur einki at gera við at hesin var líka hátt virdur í lógliga yrki sínum sum tann, ið sló út og ikki varð funnin aftur, og at sorgin er líka svár.

Talan er um prinsippið. Í tí eina fornum er lætt at seta eitt mark. Tey hvila har úti.

Í hinum fornum kunnu vit lættliga koma at bera okkum órættvist at. Og í framtíðini verður tað ivaleyst uppaftur torførari, nú tað oftast eru fleiri ferðsluvánlukkur, sum hava við sjógv ella vatn at gera, enn skipsvánlukkur.

Dømi eru um tey, sum við bili koyrdu í vatnið, og á syndarligan hátt doyðu, at tey vóru tikin við millum tey sjólatnu Alla Halganna dag.

Men dømi eru eisini um nøkur, ið druknaðu á vatni-

num, í ánni ella fullu í björgunum á sjógv og vóru funnin aftur, men sum ikki vórðu tikin við.

Minnisvörðin skuldi staðið yvir tey, ið ongan stein kundu fáa reistan. Og dagurin skuldi vernd minningardagur teirra, sum ongan jorðarferðardag fingur.

Rættast hefdi verið at skorið ígjøgnum her og so heldur havt ein annan minningardag um øll tey, sum í farna árinum doyðu av vanlukku á sjógv og landi og í heila tíð um øll tey deyðu. Hóskilgier er Alla Halganna sunnudagur.

Guð troysti øll, ið hava mist síni, annaðhvørt tað er á sjógv ella landi! Fríður veri við minninum um tey, ið farin eru!

John S. Myllhamar

Sjanna Hentze og Kristianna Poulsen, ið skulu standa í handlinum Kram & Kanel, vísa her, saman við Gunnari, fram ymskt av tí fjølbroytta og spennandi vøruúrvalinum í handlinum

Stuttligt og bíligt í Kram & Kanel

Hósmorgunin kl. 10.00 letur nýggjur og spennandi handil upp í Havn. Talan er um handilin "Kram & Kanel", ið fer at húsast í N. Finsensgøtu 18, har sum Litbrá var yvirav Skilling í miðbýnum.

Kram & Kanel er orðvís enn aðrir handlar í Føroyum.

Fjølbroytt vøruúrval og lágr prisir

Nýggi handilin fer at hava eitt sera breitt vøruúrval, ja har finnur ein alt millum himmal og jørð.

Sum nøkur dømi kunnu nevast vattpinnar, bamsur, leikur, parfuma, ljós, paraply, køksting, taskur, amboð o.m.a.

Tá talan er um prisirnar, so eru teir rætt og slætt í botni. Flestu vørurnar kosta nevniliga eitt stað millum 5 kr og 100 kr.

Men tey í Kram & Kanel leggja tó dent á, at vørurnar tey selja bæði hava "kram" í t.v.s. hava dygd og eru spennandi, sum orðið "kanel" sipar til.

Partur av danskari køtu

Sjálvt um hetta við Kram & Kanel handlinum er eitt nýtt fyrbrigdi her á landi, so hava tilíkir handlar verið royndir nøkur ár niðri í Danmark, við sera góðum úrsliti. Handlarnir hava verið sera væl vitjaðir og tey fægstu eru farin avstað aftur tómhent.

Annars er meiningin, at

fólk skulu kunnu ganga í fríði og náðum í handlinum, uttan at nøkur ekspetrise er í hølunum á teimum. Fólk kunnu fylla sínar kurvar og síðan fara yvir til kassan at gjalda.

Hvør veit um ikki fleiri fara at nýta høvi til at vitja Kram & Kanel nú tá jólagávur-innkeypi byrjar fyrsta dagin. Í hvussu er fæst alt millum himmal og jørð í hesum handli, dygdin er í lagi og prisurin er sera lágur.

kár.

William Tindskarð

Skálavík

90 ár

1. november

1. november 1905 bleiv ein drongur borin í heim í Skálavík, men hjá hesum litla drongi sá tað út, sum ongin vón var fyri livið, men Várharra hevði eina meining við hesum litla nýfødða drongi.

Tí lat hann kvinnu úr Dali verða føddá við góðum evnum, sum kundi bjarga hesum litla til eitt langt liv.

Hesin drongur, ið vit skriva um, er abbi okkara, William á Hamri, ið verður 90 ár í dag.

William er sonur Katrinu úr Leirum og Melchior av Hamri í Skálavík. Abbi er næst-

yingstur av sjey systkjum.

Abbi vaks upp í Skálavík. Hann hjálpti til við at røkta seyð, bœ og haga, ið skuldi røkjast.

Sum tíðin leið, valdi abbi sjógvin. Hann sigldi við sluppum og trolarum, bæði saman við eingilskmonnum, týskarum og føroyingum. Abbi upplivdi mangt og hvat á sjónum. Hann sigldi undir 2. heimsbardaga.

Abbi var giftur við konu úr Skúvoy, og tey fingur 6 børn saman.

Abbi var ein sera raskur maður, bæði á sjógv, landi, haga og bjørgum. Mangt prýði eiga vit,

sum tú góði abbi hevur gjørt, ið pyntar heimi hjá okkum og sum vit eiga til minnis um teg góði abbi.

Nú tú blívur 90 og hendur tinar eru krøktar og slitnar, so er tað ikki so lítið, ið hendur tinar kunnu evna til enn.

Góði abbi, vit ynskja tær hjartaliga tillukku við 90 ára degnum og Harrans signing.

Túsend takk fyri tað, sum tú hevur verið og er fyri okkum.

Vit ynskja tær ein góðan og hugnaligan dag í dag.

Abbabørnini

lesarabrev

Ridluskriða-lógin

Ein áheitan á Landsdjóralæknan um ridluskriðahysterið

Í nógv ár hava vit nú havt eina lóg um vernd móti ridluskriða, har fyrst oyggjar, síðan bygdir, síðan hagarpartar og endaliga seyðahús og seyðatræir hava verið avstongd granni mói granna. Eisini har eingin ridluskriðasótt varð staðfest, men bert gitt um, at seyður frá ávisum stað, sum var komin til eitt-hvørt øki, mátti helst hava havt við sær ridluskriðasóttina.

Vit hava liva við hesum í nógv ár nú, og burtursæð frá flutningi millum oyggjar, so verður lógin als ikki hildin, tí partvist kennir seyður onga lóg, men fer um mark til granna, partvist eru undantøk frá lógini nú givin, so valla

nakar veit, hvør ger rætt og hvør ger skeivt. Onkustaðni er treytin fyrri undantøk, at tóðni skulu haldast atskild – eg meini tað?

At ávisar træir eru stongdar fyri hagaseyðinum upp á 10 ella 12 ár, meðan træar seyðurin reikar runt bæði innan fyrri og uttan fyrri stongda økið, ja hvør er vit og skil í hesum – hevur hetta nakað við ridluskriða at gera?

Fyri at hampafólk ikki skal gerast lógloysingar, fari eg at heita á Landsdjóralæknan um at virka fyrri, at hetta hysterið heldur uppat. Takið hesa lóg aftur, ella spenni veruligu ridluskriðakini, um nøkur eru.

Undir øllum umstøðum, so latið hesa lóg – verður hon ikki heilt afturtikin – bert gera avmarkingar millum oyggjar. Seyður okkara svimur ikki vanliga millum oyggjarnar. Hitt er alt burturvið, tí avmarking um flyting av seyði millum bygdir í somu oyggi er til fánýtis, tí fólk halda illa lógina. Hon letur seg illa eftirtráa, og seyður fer sjálvur um haga- og bygdamørk.

Sum er, er henda lógin mest til forsindils, so vinarliga ger-ið okkurt skililabetri við hesa lóg.

Seyðabrúkarí á bygð